

गिरौ गिरौ देवसङ्गे तथा । पारिपाले च विज्जु च देवसुन्दे सुन्दे तथा । उत्तरेण वितस्तायाः प्रवहाये मङ्गीधराः । यच्च तेषामधोमध्ये सिन्धुर्नाम मङ्गानदः । छठवत् स्रवते तत्र चन्द्रमाः सोमसत्तमः” सुश्रुतः ।

देवसात् अयं देवाधीनं करोति कात्स्न्येन सम्पद्यते क्रादियोगे, देवे वा देवसाति । कात्स्न्येन देवाधीने सम्पन्ने देवाय देवे च । “इता वा देवसात् भूत्वा लोकान् प्राप्स्यथ पुष्कलान्” भा० श्रौ० १८० अ० देवसायुज्यं न० युज-सम्प० भावे किप् युक् योगः तथा सह वर्तते सहयन्त्रस्य सादृश्ये सयुक् तस्य भावः पञ्च इतः । देवत्वे अमरः ।

देव(वेद)सावर्णिं पु० मनुभेदे स च त्रयोदशो मनुः । यथा “मनुस्त्रयोदशो भव्यो वेद (देव) सावर्णिरात्मानवान् । चित्रसेनविचित्राद्या वेद (देव) सावर्णिं देहजाः । सुकर्मस्त्वामसंज्ञा देवा इन्द्रो दिवस्पतिः । निमोहतत्त्वदर्शाद्या भविष्यन्त्युषयस्तदा । देवहोतस्य तनय उपहृता दिवस्पतेः । योगेश्वरो हरेशो बृहत्यां संभविष्यति” भाग० द्वा० १११४

देवसुन्द पु० सोमाकाररुद्रभेदे सुश्रुतः देवसङ्गन्दे दृश्यम् । देवसुवि पु० देवैः प्राणादित्यादिभिः रक्ष्यमाणः सुविः हारम् । प्राणादित्यादिभिः रक्ष्यमाणे हृदयस्य हारभेदे । स च पञ्चसंख्याकः का० उ० अक्षुपि यथा “तस्य ह वा हृदयस्य पञ्च देवसुवयः स योऽस्य प्राङ्मुखः स प्राणस्तनुः स आदित्यस्तदेतत्तेजोऽन्नाद्यमित्युपासीत तेजस्तद्वादो भवति य एवं वेद” “अथ योऽस्य दक्षिणः सुविः स व्यानस्तच्छ्रोत्रं स चन्द्रमास्तदेतच्छ्रोत्रं यश्चेत्युपासीत त्रीमान् यश्चेति भवति य एवं वेद” “अथ योऽस्य प्रत्यङ्मुखः सोऽपानः सा वाक् सोऽग्निस्तदेतद्ब्रह्मवर्चसमग्नाद्यमित्युपासीत ब्रह्मवर्चस्तद्वादो भवति य एवं वेद” “अथ योऽस्योदङ्मुखः स समानस्तन्मनः स पर्जन्यः तदेतत्कीर्तिश्च व्युष्टिश्चेत्युपासीत कीर्त्तिमान् व्युष्टिमान् भवति य एवं वेद” “अथ योऽस्योर्ध्वः सुविः स उदानः स वायुः स आकाशस्तदेतदोजश्च महश्चेत्युपासीत योजस्वी महस्वान् भवति य एवं वेद” “ते वा एते पञ्च ब्रह्मपुरुषाः स्वर्गस्य लोकस्य हारपाः स य एतानेव पञ्च ब्रह्मपुरुषान् स्वर्गस्य लोकस्य हारपान् वेदास्य कुले वीरो जायते प्रतिपद्यते स्वर्ग

लोकं य एतानेव पञ्च ब्रह्मपुरुषान् स्वर्गस्य लोकस्य हारपान् वेद” “तस्य ह वा इत्यादिना गायत्र्याख्यस्य ब्रह्मण उपसनाङ्गत्वेन हारपाणादिगुणविधानार्थमारभ्यते । तस्येति प्रकृतस्य हृदयस्येत्यर्थः । एतस्यानन्तरनिर्दिष्टस्य । पञ्च पञ्चसंख्याका देवानां सुवयो देवसुवयः स्वर्गलोकप्राप्तिद्वारस्मिन्नाणि देवैः प्राणादित्यादिभिरक्ष्यमाणानीत्यतो देवसुवयस्तस्य स्वर्गलोकभवनस्य हृदयस्यास्य यः प्राङ्मुखः पूर्वोभिसुखस्य प्राग्गतं यच्छिद्दं हारं स प्राणः हृत्स्थस्तेन हारेण यः सञ्चरति वायुविशेषः स प्रागनितेति प्राणः । तेनैव सम्बद्धमव्यतिरिक्तं तन्मनुस्तथैवादित्यः “आदित्यो ह वै बाह्याप्राण इति श्रुतेः” “चक्षुरूपप्रतिष्ठाक्रमेण हृदि स्थितः । “स आदित्यः कश्चिन् प्रतिष्ठित इति चक्षुषोत्यादि” बाजसनेयके । प्राणवायुदेवतैव लोका चक्षुरादित्यश्च सङ्गान्वयेण । वक्ष्यति च “प्राणाय स्वाहेति कृतं हविः सर्वमेतत्तर्पयतीति” । तदेतत्प्राणाख्यं स्वर्गलोकहारत्वादुक्तम् “स्वर्गलोकं प्रतिपितृस्तुतेजस्तु तन्मनुरादित्यस्वरूपेणास्मादत्वाच्च सवितृस्तुतेजोऽन्नाद्यमित्याभ्यां गुणाभ्यामुपासीत । ततस्तेजस्तद्वादादयामयावित्तरहितो भवति य एवं वेद तस्मात्तद्गुणफलम् । उपसनेन वशीकृतो हारपः स्वर्गलोकप्राप्तिहेतुर्भवतीति सुखञ्च फलम्” “अथ योऽस्य दक्षिणः सुविः तत्स्यो वायुविशेषः स वीर्यवर्त्म कुर्वन्विष्टश्च वा प्राणापानौ नाना वाऽनितेति व्यानस्तत्स्वप्नमेव च तच्छ्रोत्रमिन्द्रियं तथा स चन्द्रमाः “श्रोत्रेण सृष्टा दिशश्चन्द्रमाश्चेति” श्रुतेः । सङ्गान्वयं पूर्ववत्तदेतच्छ्रोत्रं विभूतिः श्रोत्रचन्द्रमसोर्ज्ञानाच्च हेतुत्वमतस्ताभ्यां श्रोत्रज्ञानाच्चवतश्च यथः स्वातिर्भवतीति यथोहेतुत्वादयश्चस्त्वमतस्ताभ्यां गुणाभ्यामुपासीतेत्यादि समानम्” “अथ योऽस्य प्रत्यङ्मुखः पश्चिस्तत्स्यो वायुविशेषः स मूलपुरीषाद्यपनयस्तुष्टोऽनितेत्यपानः सा तथा सा वाक्” “तत्स्वप्नश्चात्तथाग्निस्तदेतद्ब्रह्मवर्चसं वृत्तस्वाध्यायनिमित्तं तेजो ब्रह्मवर्चसमग्निस्त्वन्वाद्बृत्तस्वाध्यायस्य । अक्षमसनेतत्त्वादपानस्यान्नाद्यात्मम् । समानमन्यत् । अथो योऽस्योदङ्मुखः रुद्रकृतः सुविस्तत्स्यो वायुविशेषः सोऽशितपीते समं नयतीति समानः । तत्स्वप्नं मनोऽन्तःकरणं स पर्जन्यो बृहत्यात्मको देवः, पर्जन्यनिमित्ताद्यापः” इति । “मनसा